

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. K., bytem N., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 19.11.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 19.11.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2015 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, když dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá invaliditě prvního stupně a byl tedy nedostatečně posouzen, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí i vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6.11.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.9.2015, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního*

zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Klatovy ze dne 16.9.2015 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.11.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 5.11.2015 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%; vzhledem ke zhodnocení zdravotního stavu komplexně zvolil lékař ČSSZ střed vymezeného rozpětí, tj. 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Klatovy vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.9.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 5.11.2015 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%. Rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 2a) přílohy vyhlášky (pro které je ovšem stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10%, jedná se tedy pravděpodobně o písařskou chybu) a dle lékaře ČSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky žádným z lékařů změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.12.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.11.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 12.11.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 14.1.2016 za účasti žalobkyně i odborného lékaře z oboru psychiatrie, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně v souladu s lékařem ČSSZ také dle kapitoly V., položky 5c) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve středu uváděné procentuální ztráty /rozmezí 25-35%/, to je 30 %. Horní hranice nebyla zohledněna s ohledem na zjištěnou tíži psychiatrického klinického nálezu (na hranici lehčího a středně těžkého funkčního postižení) a poskytovanou léčbu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Rozhodující

příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je úzkostně depresivní porucha, syndrom závislosti na benzodiazepinech v anamnéze, osobnost s psychastenickými rysy a neurovegetativní labilitou. Žalobkyně je astenického habitu, zrak a sluch jsou v normě, kardiopulmonálně je kompenzována, nález na srdci a plicích je fyziologický, funkce štítné žlázy je v normě, neurologický nález je bez lateralizace; na psychiatrii se léčí nepravidelně, léčila se pro úzkostně depresivní poruchu a závislost na benzodiazepinech, v roce 2012 byla hospitalizovaná na psychiatrickém oddělení pro dekompenzaci stavu, během pobytu se stav zkompenzoval, po propuštění byla spolupráce s psychiatrickou ambulancí přerušovaná, nepravidelná, nyní na kontroly do psychiatrické ambulance dochází při dobrání léků, cca 1x za 6 týdnů až 2 měsíce. Z funkčního hlediska lze stav hodnotit jako středně těžké neurotické postižení se symptomatologií úzkostně depresivní. Ostatní zdravotní postižení míru poklesu pracovní schopnosti již významně neovlivňují, hypertenze je korigována léčbou, je bez orgánových komplikací, funkce štítné žlázy je v normě. Žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stresových situací, ve vynuceném tempu, v nočních směnách a v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopna lehčí práce s využitím dosažené kvalifikace (ekonomická škola) nebo rekvalifikace ke vhodnému pracovnímu zařazení za uvedených podmínek. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Klatovech dne 1.3.2016 setrvala na podané žalobě a uvedla, že její zdravotní potíže jsou většího rozsahu než je uvedeno v posudku PK MPSV. Upozornila na psychický stav a nemocné srdce i na problémy se štítnou žlázou. Dále uvedla, že nikdy nebyla uznána invalidní, v současné době je vedena v evidenci úřadu práce, práci v kolektivu by psychicky nezvládla. Závěrem se omluvila z jednání před soudem a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 14.4.2016 doplňující posudek, v němž uvedla, že trvá na svém posudku ze dne 14.1.2016. K datu napadeného rozhodnutí nebylo prokázáno interní onemocnění, které by mělo dopad na míru poklesu pracovní schopnosti. Nález na srdci byl v mezích normy, funkce štítné žlázy byla kompenzována substitucí. Komise neshledala rovněž důvody ke změně hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti pro prokázané psychické onemocnění.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 26.5.2016 se žalobkyně nezúčastnila a přítomný zástupce žalované s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění navrhl zamítnutí žaloby, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní a nad rámec ještě sdělil, že v případě uznání invalidity musí být splněny dvě zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu, tj. pokles pracovní schopnosti a dále potřebná doba pojištění. Může nastat situace, že žalobkyně sice bude uznána invalidní v příslušném stupni, ale pokud nezíská potřebnou dobu pojištění v rozhodném období stanovení zákonem, nebude mít nárok na výplatu tohoto důchodu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV) viz shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři, neboť pouze oni jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců; žalobkyně byla přítomna při posouzení zdravotního stavu u OSSZ, ČSSZ i PK MPSV, tudíž měla i možnost předložit další lékařské právy.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 6.11.2015*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (prvního až třetího stupně) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. a navíc pro výplatu invalidního důchodu je nutné splnění další zákonné podmínky a to potřebné doby pojištění, která činí u pojištěnce staršího 28 let minimálně 5 let doby pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity a u pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. (*Žalobkyně je údajně již od roku 2003 v evidenci úřadu práce a celá tato doba není ve smyslu zákona dobou pojištění – viz § 5 odst. 2 písm. a) zákona.*)

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 14.1.2016 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, který byl doplněn dne 14.4.2016, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním, ale i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního poškození vyplývajícího z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.9.2015, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav v řízení o námitkách, stejně jako PK MPSV, hodnotili shodně zdravotní stav žalobkyně dle *kapitoly V, položky 5c) přílohy vyhlášky a míra poklesu byla hodnocena zcela shodně 30%*. Přiznaná míra poklesu však nedosáhla minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, proto žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po zhodnocení veškeré doložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 23.9.2015, tudíž žalobkyně na svých právech nebyla zkrácena, i když je přesvědčena o opaku, když nebyla uznána invalidní, jak žádala.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. května 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně